

Prezidents Henrijs B. Airings
Pirmais padomnieks Augstākajā prezidijā

Solījums — pievērst sirdis

Mana māte, Mildreda Benjone Airinga, uzauga Grendžeras, Jūtas, ASV, fermeru kopienā. Viens no viņas brāļiem, Rojs, pārņēma ģimenes uzņēmumu un turpināja audzēt aitas. Kad viņš bija jauns vīrietis, viņš pavadīja vairākas nedēļas prom no mājām. Laika gaitā viņš zaudēja interesi par baznīcu. Galu galā viņš pārcēlās uz Aidaho, ASV, apprecējās, un viņam piedzima trīs bērni. Viņš nomira, kad viņam bija 34 gadi, viņa sievair bija 28 gadi, bet viņa bērni vēl bija mazi.

Lai arī Roja nelielā ģimene atradās Aidaho un mana māte bija pārcēlusies 4025 km (2500 jūdzes) tālāk uz Nūdžersiju, ASV, viņa bieži rakstīja Roja ģimenei mīlestības un uzmundrinājuma pilnas vēstules. Mana tēvoča ģimene manu māti mīļi sauca par „Midas tanti”.

Pagāja gadi, un kādu dienu man piezvanīja viena no manām māsiņām. Man pateica, ka nomirusi Roja atraitne. Mana māsiņa teica: „Tante Mida gribētu, lai jūs to zināt.” Tante Mida jau sen bija mirusi, bet ģimene vēl joprojām jūta viņas mīlestību un sazinājās ar mani, lai pastāstītu jaunumus.

Es domāju par to, cik liela loma manai mātei bija manas māsiņas ģimenē, līdzīgi tai lomai, kāda nefijiešu praviešiem bija savā ģimenē, esot savu radnieku tuvumā, kurus viņi gribēja atvest pie Jēzus Kristus evaņģēlija. Nefijs veda pierakstus, kas, paužot viņa cerību, ietekmēs viņa brāļa bērnus, lai tie atgrieztos pie viņu patriarha, Lehija, ticības.

Mosijas dēli izrādīja tādu pašu mīlestību, kad tie sludināja evaņģēliju Lehija pēctečiem.

Tas Kungs nodrošināja mums veidu, lai mēs justu mīlestību ģimenēs, kas var turpināties mūžīgi. Šodien jaunieši baznīcā jūt, kā viņu sirdis pievēršas viņu ģimenēm. Viņi meklē ģimenes locekļu vārdus, kuriem nebija iespēja saņemt glābšanas priekšrakstus šajā dzīvē. Viņi aizved šos vārdus uz templi. Kad viņi ieiet kristīšanās ūdeņos, viņiem ir iespēja sajūst Tā Kunga un ģimenes locekļu, kuru labā viņi pilda aizstājošos priekšrakstus, mīlestību.

Es vēl joprojām varu atcerēties to mīlestību, kas bija jūtama manas māsiņas balsī, kas pazvanīja un teica: „Mūsu māte nomira, un tante Mida gribētu, lai jūs to zināt.”

Tie no jums, kas izpilda priekšrakstus ģimenes locekļu labā, palīdz sniegties pretim mīlestībā, tāpat kā to darīja Mosijas dēli un pravietis Nefijs. Tāpat kā viņi, jūs jutīsiet prieku par tiem, kas pieņem jūsu palīdzību. Jūs arī varat sagaidīt, ka jutīsiet tikpat lielu gandarījumu kā Amons, kurš par kalpošanu misijā, starp attāļajiem ģimenes locekļiem, teica:

„Tādēļ gaviļēsīm, jā, mēs gaviļēsīm Tajā Kungā; jā, mēs priecāsimies, jo mūsu prieks ir pilnīgs; jā, mēs slavēsīm mūsu Dievu mūžīgi. Lūk, kurš var gaviļēt Tajā Kungā par daudz? Jā, kurš var sacīt par daudz par Viņa lielo spēku, un Viņa žēlastību, un Viņa iecietību pret cilvēku bērniem?

Lūk, es saku jums, es nevaru izteikt pat mazāko daļiņu no tā, ko es jūtu (Almas 26:16).

Es liecinu, ka mīlestība, ko jūs jūtat pret saviem ģimenes locekļiem, — lai kur arī viņi atrastos, — ir tā solījuma papildījums, kas vēsta par Ēlijas atnākšanu. Viņš atnāca. Bērnu sirdis pievēršas saviem tēviem, un tēvu sirdis pievēršas saviem bērniem (skat. Maleahija 3:23–24; Džozefs Smits — Vēsture 1:38–39). Kad jūs jūtat pamudinājumu meklēt savu senču vārdus un ņemt šos vārdus uz templi, jūs piedzīvojat šī pravietojuma piepildīšanos.

Tā ir svētība — dzīvot laikā, kad solījums par siržu pievēršanos tiek piepildīts. Mildreda Benjone Airinga juta šo pamudinājumu savā sirdī. Viņa mīlēja sava brāļa ģimeni, un viņa palīdzēja viņiem. Viņi jūta, ka viņu sirdis mīlestībā pievēršas tantei Mīdai, jo viņi zināja, ka tā viņus mīl.

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA?

Jūs varētu kopā ar tiem, kurus jūs apmeklējiet, izlasīt pravietojumus par Ēlijas garu (skat. Maleahija 3:23–24; Džozefs Smits — Vēsture 1:38–39). Apspriediet tos veidus, kādos jūs varat iesaistīties ģimenes vēstures darbā, ieskaitot tādu veidus kā indeksēšana, fotografēšana un emuāru rakstīšana. Ja tie, kurus jūs apmeklējat, nav pazīstami ar FamilySearch.org, apsveriet iespēju veltīt kādu laiku tam, lai parādītu viņiem to.

JAUNIEŠI

Iepazīt tuvāk savu vecmāmiņu

Dževelīna Kārtere

Kādā no saviem Jauno sieviešu biedrības projektiem es pieteicos kā brīvprātīgā, lai palīdzētu savai vecmāmiņai atrast viņas senčus, pārskatot lapas ar mikrofilmām ģimenes vēstures centrā Mesā, Arizonā, ASV.

Kad mēs sēdējām viena otrai blakus un meklējām mūsu ģimenes locekļus, es sāku brīnīties: „Vai es patiešām labi pazīstu savu vecmāmiņu, kas tagad man sēž blakus?”

Mēs atradām daudzus ģimenes locekļus, sagatavojām informāciju par viņiem un devāmies uz Mesas Arizonas templi, lai izpildītu kristīšanās un konfirmēšanas priekšrakstus viņu labā. Neilgi pēc tam mana vecmāmiņa man iedeva apkopotu savas ģimenes vēstures kolekciju.

Tāpēc ka mana vecmāmiņa cieš no reimatoīdā artrīta, viņa izjūt sāpes, rakstot ar datoru. Man patīk viņai palīdzēt darbā ar datoru. Kopā mēs rakstām stāstus no viņas dzīves mūsu ģimenes garīgajam labumam. Man patīk būt daļai no viņas dzīves un mācīties tik daudz par baznīcas vēsturi, sadarbojoties šajos projektos.

Autore tagad dzīvo Virdžīnijā, ASV.

BĒRNI

Ja mēs mīli dzīvojam

*Ja mēs mīli dzīvojam,
Debes uzsmaida,
Visā plašā pasaule
atplaukst sirsnībā.*

(„Ja mēs mīli dzīvojam”, *Garīgās dziesmas*, nr. 182)

Debesu Tēvs vēlas, lai mēs mīlētu savas ģimenes tā, lai mēs varētu būt laimīgi. Jo vairāk mēs kalposim savai ģimenei, jo stiprāk mēs mīlēsīm Debesu Tēvu un savus ģimenes locekļus.

Uzzīmējiet uz papīra lapas sirdis un izgrieziet tās. Uzrakstiet uz izgrieztajām sirdīm iepriecinošas piezīmes vai uzzīmējiet uz tām kādu attēlu, un, nevienam nezinot, nododiet tās saviem ģimenes locekļiem. Pavērojiet, cik laimīgus viņus padarīs šīs sirdis!

Jēzus Kristus dievišķā misija: Aizstāvis

Ticība, ģimene, palīdzība

Lūgšanu pilnas izstudējiet šo materiālu un tiecieties uzzināt, ar kurām vēstījuma daļām dalīties. Kā izpratne par Glābēja misiju un dzīvi vairo jūsu ticību Viņam un svētī tās māsas, par kurām jūs rūpējaties, kad kalpojat viņām, pildot apmeklējuma mācības uzdevumu? Vairāk informācijas skatiet: reliefsociety.lds.org.

Šis vēstījums ir daļa no apmeklējuma mācības vēstījumu sērijas, kas apskata Glābēja misijas aspektus.

Jēzus Kristus ir mūsu aizstāvis Tēva priekšā. Angļu valodā vārds *aizstāvis* ir cēlies no latīņu valodas un nozīmē „kāds, kas aizstāv kādu citu”.¹ Glābējs aizstāv mūs, izmantojot sapratni, taisnīgumu un žēlastību. Zināšanas par to var piepildīt mūs ar mīlestību un pateicību par Viņa veikto Izpirkšanu.

„Uzklausiet [Jēzu Kristu], kas ir aizstāvis Tēva priekšā, kas aizstāv jūsu lietu Viņa priekšā —

sacīdams: Tēvs, redzi Tā, kurš nav darījis grēku, pie kura Tev labs prāts, ciešanas un nāvi; redzi Tava Dēla asinis, kas tika izlietas, Tā asinis, kuru Tu atdevi, lai Tu varētu tikt pagodināts;

tādēļ, Tēvs, saudzē šos Manus brāļus, kas tic Manam Vārdam, lai viņi varētu nākt pie Manis un tiem būtu mūžīgā dzīve” (M&D 45:3–5).

Elders D. Tods Kristofersons, no Divpadsmit apustuļu kворuma, par Kristu kā mūsu Aizstāvi ir teicis: „Man tas nozīmē ļoti daudz, ka es

jebkurā laikā un jebkuros apstākļos caur lūgšanu varu tuvoties labvēlības tronim, ka mans Debesu Tēvs dzirdēs manu lūgumu un ka mans Aizstāvis, kurš nav darījis grēku un kura asinis tika izlietas, aizstāvēs manu lietu.”²

No Svētajiem Rakstiem

Mosijas 15:8–9; Moronija 7:28; Mācība un Derības 29:5; 110:4

No mūsu vēstures

Tā Kunga baznīcas vēstures gaitā Jēzus Kristus mācekles ir sekojušas Viņa piemēram. Estere bija uzticīga un drosmīga aizstāve. Viņas brālēns Mordohajs nosūtīja viņai ķēniņa rīkojuma norakstu par jūdu iznīcināšanu un viņš uzdeva tai „aizlūgt [ķēniņa] priekšā par savu tautu”. Viņš piebilda: „Un, kas zina, vai tu tieši šā laika dēļ neesi kļuvusi ķēnišķīgā godā?” (Esteres 4:8, 14.)

Neraugoties uz briesmām, kas viņai draudēja par to, ka viņa aizstāvēs savu tautu, Estere piekrita: „Un pēc tam es iešu pie ķēniņa, kas gan nav pēc likuma, un, ja es aiziešu

bojā, tad aiziešu bojā!”

(Esteres 4:16)

Tad Estere atkal runāja ar ķēniņu, krita viņam pie kājām, raudāja un lūdza viņu, lai . . . piesūtītie rīkojumi, ar kuriem bija pavēlēts iznīcināt visā ķēniņa zemē dzīvojošos jūdus, tiek tūlīņ atsaukti un atcelti. Viņa piebilda: „Kā gan lai es spētu noskatīties savu ciltsbrāļu bojāeju!” (Skat. Esteres 8:3, 5–6.) Ķēniņa sirds tika mīkstināta, viņš apmierināja viņas lūgumu.³

ATSAUCES

1. Skat. Rasels M. Nelsons, “Jesus Christ—Our Master and More” (Brigama Janga universitātes garīgais vakars, 1992. g. 2. februāris), 4. lpp.; speeches.byu.edu.
2. D. Tods Kristofersons, “I Know in Whom I Have Trusted”, *Ensign*, 1993. g. maijs, 83. lpp.
3. Skat. arī *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011. g.), 180. lpp.

Apdomā!

Kā Jēzus Kristus aizstāvēšana iedvesmo mūs izrādīt žēlastību pret citiem un piedot viņiem?